

senge, og så kan man jo næsten sige sig selv, at det er utrolig svært.

Ministeren talte meget om, at man vil kunne overvåge problemet med de standarder, der er til rådighed. Jeg glæder mig til at se den proces, men hvis man mener, at det kun er offentliggørelse af problemerne, der skal til for at løse dem, tvivler jeg meget på, at vi overhovedet kommer videre.

Jeg er ligesom fru Line Barfod temmelig chokeret over Dansk Folkeparti, som har en mulighed for at få vedtaget et af sine egne forslag, men ikke ønsker det og i stedet kommer med kommentarer om noget, der er bedre, uden at kunne fortælle mig, hvad dette bedre er, eller vise mig det på skrift. Det er første gang i de 18 år, jeg har siddet i Folketinget, at jeg har oplevet, at et politisk parti har flertal for et forslag, men ikke ønsker at få det gennemført. Det er klart, at det er Dansk Folkepartis egen beslutning, men det kan i hvert fald undre, når man er parlamentariker.

Så vil jeg slutte med at pointere over for hr. Knud Erik Kirkegaard, at det er godt nok Lone Møller, der er initiativtager til forslaget, men det er ikke Lone Møllers forslag som sådan. Det er ikke et, jeg selv har siddet og opfundet, det er faktisk, som fru Tove Videbæk også sagde, 100 af de ypperste eksperter på hygiejneområdet, som har lavet nogle anbefalinger til, hvordan vi kan komme et stort problem til livs. Jeg har bare lyttet til eksperterne, jeg har gjort mig nogle overvejelser om, at vi som beslutningstagere ikke bare kan lukke øjnene for, hvor stort problemet er, og på den måde opfordrer jeg samtlige politikere her i Folketinget til at være ansvarlige.

Kl. 18.05

Det er godt nok mig, der har taget initiativet, men det er ikke mig, der er ekspert, og jeg kan garantere ministeren og andre, at indtil problemet er løst, vil dette forslag blive fremsat i hver eneste samling, så længe jeg sidder i Folketinget, så man kan måske allerede nu begynde at glæde sig til at se det næste gang. Jeg håber selvfølgelig, det bliver under en ny regering, så der også er et andet flertal.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Op-hold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

19) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 68:

Forslag til folketingsbeslutning om forsøg med sygesikringstilskud til diætbehandling af overvægtige børn og unge hos autoriserede kliniske diætister.

Af Lone Møller (S) m.fl.
(Fremsat 3/12 2004).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Ja, så skal vi til det igen. Der er noget deja-vu over eftermiddagens diskussioner her i Folketingssalen, for nu er det et andet gammelt forslag, der hives af stalden, om end i en lidt forandret form: Sygesikringstilskud til behandling for overvægt hos diætister. Denne gang skal forslaget kun gælde for personer under 18 år, og denne gang er der kun tale om et forsøg, men det rokker nu ikke ved, at regeringens stillingtagen til Socialdemokratiets forslag er uforandret.

Heller ikke her er der nogen grund til overhovedet at skabe nogen uenighed om målsætningen, nemlig at vi skal gøre noget ved fedmeepidemien. Men vi mener, at det værktøj, der foreslås her, er for snævert. Regeringen mener helt oplagt, at vi har et problem med overvægt blandt børn og unge, som vi skal gøre noget ved, men det kalder altså på en bredere indsats end den, forslaget lægger op til. Men jeg er selvfølgelig meget glad for, at det giver mig lejlighed til at redegøre for den række initiativer, vi enten allerede har eller er ved at sætte i værk med de mange penge, der netop er blevet afsat til området, og som i virkeligheden for størstedelen